

FULLS/34

del Museu Arxiu de Santa Maria
Mataró, abril 1989

TAULA

● EDITORIAL	1
● ACTUALITAT	2
● ESTUDIS	
LES MARQUES O PUNXONS DELS ARGENTERS DEL COL·LEGI DE MATARÓ. (1772 - 1838). <i>Rafael Soler i Fonrodona.</i>	6
2n. CENTENARI DE LA INAUGURACIÓ DE L'ESGLÉSIA DE SANTA ANNA DELS PARES ESCOLAPIS DE MATARÓ. (1789-1989). <i>Joaquim Graupera i Graupera.</i>	9
MATARÓ I LA GUERRA DELS MATINERS. (1846-1849). <i>Enric Puig i Giralt.</i>	15
EL DR. PASQUAL BELLSOLELL, PREVERE. UN MÍSTIC MATARONÍ CONDEMNAT PER LA INQUISICIÓ SETCENTISTA. <i>Carles Marfà i Riera.</i>	19
LES LLEGENDES DE BRUIXES A BURRIAC: Un intent vers la seva comprensió. <i>Antonio Llamas i Mantero.</i>	28
ELS ANTICS VIDRES ESMALTATS MATARONINS. <i>Marià Ribas i Bertran.</i>	40
LA RÚSSIA PETITA. Obrers contra obrers a Can Massot, l'any 1872. <i>Francesc Costa i Oller.</i>	44
● DOCUMENTACIÓ MEDIEVAL <i>Coral Cuadrada i Majó.</i>	48

Portada:

Il·lustració de la llegenda *La Creu del Bei o de la Beia*.
Xilografia d'Antoni Gelabert, del llibre *La Xarbotada*, de Jaume Clavell i Nogueras.

Edita: MUSEU ARXIU DE SANTA MARIA

Centre d'Estudis Locals de Mataró.

Director: Manuel Salicrú i Puig.

Beata Maria, 3

Tel. 790 15 28 (Parròquia de Santa Maria)

Composició i impressió:

Copisteria Castellà-c/Pujol, 40 - 08301 MATARÓ

Dipòsit Legal: B-15.257-1978

ISSN 0212-9248

L'Equip del Museu Arxiu de Santa Maria no es responsabilitza necessàriament de l'opinió que expressen els articles signats.

Amb la col·laboració del
SERVEI D'ARXIVS DEL
DEPARTAMENT DE CULTURA
DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA
i del
PATRONAT MUNICIPAL DE CULTURA
DE MATARÓ

EDITORIAL

L'ARQUEOLOGIA INDUSTRIAL

Una aparent contradicció es manifesta en unir el substantiu "arqueologia" a l'adjectiu "industrial". És ben cert que l'arqueologia és la ciència de les coses remotes i, al contrari, per "industrial" entenem el moviment que ens portà a través d'una complexa fenomenologia econòmica i productiva i, en part, també artística, al que entenem avui com a progrés i actualitat.

Això no ens impedeix ara poder contemplar units els dos conceptes. L'arqueologia industrial és relativament recent: la seva bibliografia comença uns trenta anys enrera i fins al passat 1988 no es varen celebrar a l'Hospitalet de Llobregat les *Primeres Jornades d'Arqueologia Industrial de Catalunya*.

La nostra ciutat deu la seva fesomia a aquest procés d'industrialització; no en va, als inicis d'aquest moviment, Mataró fou la segona ciutat de Catalunya i per això en el nostre circuit urbà trobem encara un bon conjunt d'edificis industrials que són un testimoni del nostre passat immediat.

Ens cal un treball de camp que mitjançant fotografies, mesuraments, estudis i plànols, sigui un complement del que es fa en el camp arxivístic i d'investigació històrica.

El *Pla Especial del Catàleg del Patrimoni Arquitectònic de Mataró* aprovat per l'Ajuntament l'any 1983, en el seu apartat III-15, protegeix alguns edificis industrials i altres elements com les xemeneies i els repartidors d'aigua.

A més del patrimoni arquitectònic, ens cal conservar maquinària, cosa que ha fet el Museu Comarcal del Maresme i l'Institut Politècnic Miquel Biada. Amb tot, la manca de locals adients no permet ampliar aquestes activitats. Caldria que una màquina tan característica del gènere de punt com és el *Cotton* pogués passar a la posteritat.

L'experiència ens ha demostrat que únicament amb el *Catàleg* és difícil de protegir el nostre patrimoni i ens cal una sensibilitat i una col·laboració de la iniciativa privada. Un bon exemple d'aquesta sensibilitat és la restauració pels seus propietaris, la Companyia d'Aigües, del repartidor de la Muralla dels Genovesos, obra de Jeroni Boada.

El patrimoni industrial és una referència inexcusable del nostre passat col·lectiu que reclama l'atenció de tots, administradors i administrats; el podrem salvar únicament en una necessària col·laboració entre la iniciativa privada i la pública.